

потреба швидкої доставки в певне місце вантажу, який має велику цінність. Цей вид транспорту характеризується високою вартістю, але випереджає за швидкістю інші способи перевезення вантажу на великі відстані. З іншого боку, практично виключається ризик появи непередбачених ситуацій.

У ряді випадків перевезення вантажу повітрям своєї вартості не виправдовує. При цьому існує потреба у великоваговому повітряному транспорті. Наприклад, він необхідний для перевезення устаткування нафтової та гірничо-видобувної промисловості тощо. Плюс повітряний транспорт може допомогти там, де неможливо доставити необхідний вантаж звичайним наземним шляхом.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.

2. Безлюдько І. О. Договір перевезення вантажу повітряним транспортом за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / І. О. Безлюдько. – К., 2005. – 22 с.

УДК 347:656.7.072(043.2)

Кидонь Т. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Липець Л. В., к.ю.н., доцент

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ДЕЯКИХ КАТЕГОРІЙ ПАСАЖИРІВ ПОВІТРЯНИМ ТРАНСПОРТОМ

Одним із найзручніших, швидких та популярних способів перевезення на сьогодні є повітряне перевезення.

Повітряне перевезення – перевезення пасажирів, багажу, вантажів або пошти, яке здійснюється повітряним судном на підставі відповідного договору повітряного перевезення. Перевезення може бути міжнародним та внутрішнім. Міжнародне перевезення – перевезення від пункту відправлення до пункту призначення, незалежно від того, чи була зупинка в перевезенні або перевантаження, а також розташування пункту відправлення та пункту призначення – на території однієї країни чи декількох. Внутрішнє перевезення - транспортування пасажирів і/або багажу на повітряних суднах між пунктами, які розміщені на території України [6].

За загальними правилами перевезення, пасажир наділяється такими правами:

1) одержати місце у транспортному засобі згідно з придбаним

квитком;

2) провозити з собою безоплатно одну дитину віком до шести років без права зайняття нею окремого місця;

3) купувати для дітей віком від шести до чотирнадцяти років дитячі квитки за пільговою ціною;

4) перевозити з собою безоплатно ручну поклажу у межах норм, встановлених транспортними кодексами (статутами);

5) зробити дорогою не більше однієї зупинки з подовженням строку чинності проїзних документів (квитка) не більше ніж на десять діб, а в разі хвороби – на весь час хвороби;

6) відмовитися від поїздки, повернути квиток і одержати назад повну або часткову вартість квитка – залежно від строку здавання квитка згідно з правилами, встановленими транспортними кодексами (статутами);

7) отримувати повну та своєчасну інформацію про час та місце відправлення транспортного засобу за вказаним у транспортному документі (квитку) маршрутом [6].

Основними підставами щодо перевезення пасажирів повітряним транспортом є договір перевезення та квиток.

Проте, існують окремі категорії пасажирів, зокрема, діти, вагітні жінки, люди з особливими потребами та депортовані особи, для яких передбачено особливі правила перевезення повітряним транспортом

Дітьми за правилами повітряного перевезення, вважаються немовлята до 2 років та діти віком від 2 до 12 років. Діти віком до 2 років перевозяться без надання окремого місця, а віком від 2 до 12 років – з наданням окремого місця. Під категорію «дитина, що перевозиться без супроводу» підпадають діти віком від 2 до 14 років при внутрішньому перевезенні та діти віком від 2 до 16 років при міжнародному перевезенні, що подорожують без супроводу дорослих. Діти, що подорожують без супроводу, приймаються до перевезення після заповнення батьками або опікунами відповідних належно оформлених документів та оплати послуги, що встановлюється перевізником. Вік дитини визначається на дату початку перевезення від аеропорту відправлення, зазначеного в перевізному документі. Кожний дорослий пасажир має право на перевезення без надання окремого місця тільки одного немовляти [7].

Вагітні жінки можуть бути прийняті до перевезення повітряним транспортом за умови, що строк вагітності у них не перевищує 35 тижнів, а в разі багатоплідності – 32 тижнів [6].

Існують особливі умови перевезення осіб з обмеженими фізичними можливостями або інвалідів. Пасажир зобов'язаний самостійно, до здійснення подорожі, визначитися з можливістю скористатися послугами перевезення повітряним транспортом, враховуючи стан свого здоров'я. Перевізник повинен надати важливу інформацію щодо рейсу у зрозумілих для користувача послугами перевезення форматах. Перевізник не несе

відповідальності за погіршення стану здоров'я пасажирів під час перевезення, якщо стан здоров'я не пов'язаний з недобросовісним виконанням обов'язків членами екіпажу. Якщо стан здоров'я пасажирів не задовільний, на що звернув увагу перевізник, то пасажир допускається до перевезення тільки у разі наявності відповідної довідки закладу охорони здоров'я про те, що йому не протипоказано перевезення повітряним транспортом, а в окремих випадках і про те, що його захворювання не загрожує оточуючим [2, с. 13].

Щодо перевезення депортованих та недопущених у країну пасажирів, то тут мова йде не лише про те, чи може перевізник допустити такого пасажирів до перевезення, а також, чи мають на це право органи державної влади. Якщо пасажир отримав заборону, щодо перевезення з зазначених вище причин, він повинен повернутися до пункту відправлення або до іншого місця у зв'язку з відмовою країни прямуювання прийняти такого пасажирів незалежно від того, чи є ця країна місцем призначення або транзиту, а також сплатити відповідну вартість перевезення у зворотному напрямку [4, с. 24].

Ця категорія осіб має найбільш велике обмеження в правах користування послугами перевезення, адже цим особам не дозволяється перебувати в інших класах повітряного судна, аніж економічний клас. Також, при посадці на повітряний транспорт, їх доставка та посадка здійснюється до загальної посадки пасажирів, а висадка з борту здійснюється тільки в останню чергу. Тобто, їх право на вільне пересування обмежуються, як на борту повітряного судна, так і поряд на території аеропорту [8, с. 313].

При перевезенні саме цієї категорії осіб, перевізник максимально захищає інших пасажирів від можливої потенційної небезпеки [6].

Отже, на прикладі усіх цих категорій осіб, ми бачимо, які спеціальні умови їх перевезення зазначені в нормативно-правових актах. Законодавець максимально намагається забезпечити максимально комфортні умови пасажирам, які особливо цього потребують при перевезенні, одночасно забезпечуючи інших пасажирів безпекою їх перевезення.

Література

1. Ахундов Р. К. К вопросу о правовом регулировании оказания услуг в сфере транспорта / Р. К. Ахундов // Право и жизнь. – 2004. – № 77 (13). – С. 23.
2. Бервено С. М. Цивільно-правова характеристика укладення договору / С. М. Бервено // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 4. – С. 13.
3. Герасименко С. С. Статистика: підруч. / за ред. С. С. Герасименко. – К.: КНЕУ, 2000. – 468 с.
4. Макаренко М. В., Цветов Ю. М. Транспортний сектор економіки: тенденції та проблеми розвитку / М. В. Макаренко, Ю. М. Цветов // Економіст. – № 6. – 2007. – С. 24-27.

5. Мочерний С. В. Основи економічних знань: підручник / С. В. Мочерний. – 2-ге вид., уточ. – К.: Академія, 2002. – 310 с.

6. Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу: Наказ Міністерства інфраструктури від 30.11.2012 р. № 735 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 4. – Ст. 136.

7. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.

8. Pareto V. Traiffi de sociologie gimurale // V. Pareto Oeuvres complntes. Geimve, 1968. Т. XII, Pareto, Vilfredo, Cours d'Йconomie Politique: Nouvelle йdition par G.-H. Bousquet et G. Busino, Librairie Droz, Geneva, 1964. – р. 299-345.

УДК 656.7.071.7:351.761.1(043.2)

Клеменюк А. О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

АЛКОГОЛЬ ЯК ФАКТОР РИЗИКУ БЕЗПЕКИ АВІАПЕРЕВЕЗЕНЬ

Безпека пасажирів та складу пілотного екіпажу, які перебувають на борту повітряного судна, особливо під час здійснення польоту, була і залишається одним із вагомих чинників загальної безпеки у сфері авіаційної галузі.

Разом з тим, під час експлуатації повітряного судна можуть мати місце авіаційні події, інциденти, надзвичайні події, пошкодження повітряного судна на землі, воді та кораблі. В свою чергу, авіаційні події поділяються на катастрофи і аварії. Серйозний інцидент та інциденти класифікуються залежно від їх причин та ступеня небезпеки. Для них характерні такі ознаки: виникнення значних шкідливих впливів на екіпаж або пасажирів; значне підвищення робочого навантаження на екіпаж; втрата працездатності екіпажу в польоті; наземні погіршення льотних і технічних характеристик; ускладнення в управлінні повітряним судном [1].

Наприклад, за період 1970-1979 рр. на території колишньої УРСР мало місце 27 авіакатастроф внаслідок падіння літаків і гелікоптерів. При цьому, загинуло 300 осіб і 42 живі особи отримали травми. Причинами падіння у 79 % випадків були помилки екіпажу, допущені при здійсненні злетів і посадок повітряних кораблів. Технічні неполадки суден становили 10,5 % [2].

За результатами аналізу рівня безпеки польотів та виявлення потенційних факторів аварійності з цивільними повітряними суднами в Україні людський фактор у 2010 році становив 12,8 % [3], за перше півріччя 2012 року цей показник складав 23% [4], а у 2013 році – 17 % [5].